

Yine Efkâr Yine Dert

– Mikdadi · 15 Şubat 2016

Yine efkâr yine dert

Yine efkâr yine dert, yarı gece uyandım
Kalktım dikiliverdim, daldım daldığım kadar
Elimde bir sigara, sandalyeye dayandım
Balkonda kalıverdim kaldım kaldığım kadar

Göz attım gökyüzüne uzattım bakışımı
Düşündüm uzun zaman gurbete çıkışımı
Nasıl fark edemedim bu kadar çöküşümü
Saçımı avuçlayıp yoldum yolduğum kadar

Oturdum tek başıma, balkonun kenarında
Bir yandan acelem var işim vardı yarın da
Nice zorluklar gördüm ömrümün baharında
Onları düşündükçe doldum dolduğum kadar

Gençliğim şerit gibi göz önüne serildi
Acı, acı sahneler yüz hatlarım gerildi
Sanki dünya derdinin hepsi bana verildi
Sigarayı çektikçe soldum solduğum kadar

Daha dün bekâr geldim, sapasağlam fidandım
Gurbet denen ormanda günden güne budandım
Kurbanlık bir koç gibi, istikbale adandım
Sorularıma cevap buldum bulduğum kadar

Kimse yoktu etrafta, in ve cin uyuyordu
Ruhumda bir başka ben, ne dersem duyuyordu
Gönlümü kemirerek içimi oyuyordu
Bana çok komik geldi güldüm güldüğüm kadar

Canımı sıkıyordu, o andaki sessizlik
Bir yanımda ürperdi, öte yandan hissizlik
Gurbet o kadar zor ki hele de kimsesizlik

Ağlayıp gözyaşıımı saldım saldığım kadar

Ne için ađlıyordum kendim de bilmiyordum
Yaşlarım şıpır, şıpır, unuttum silmiyordum
O kadar üşüdüm ki içeri gelmiyordum
Sanki ruhum çıkmıştı öldüm öldüğüm kadar

Bu garip memleketle hiç olmadı dirliğim
Hep beni meşgul etti genişliğim darlığım
Ne işe yaradı ki, dünyadaki varlığım
Doğduğuma bin pişman oldum olduğum kadar

Ozan Mikdadi